

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **M. H.**
zastoupen advokátem Mgr. Ondřejem Fialou
sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2021, č. j. PK-DSH/2361/21,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2021, č. j. PK-DSH/2361/21, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ondřeje Fialy, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Dne 17. 10. 2020 podal žalobce Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů (dále jen „*prvostupňový orgán*“) žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla podle ust. § 8a zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 56/2001 Sb.*“). Svou žádost žalobce odůvodnil předáním svého vozidla dne 15. 1. 2020 P. T. (dále jen „*nabyvatel*“) a domáhal se zápisu této změny vlastníka silničního vozidla. Dne 21. 10. 2020 vyzval prvostupňový orgán žalobce k doplnění podání o *technický průkaz, osvědčení o registraci silničního vozidla a protokol o evidenční kontrole*, kdy žalobce sdělil podáním ze dne 2. 11. 2020, že nemůže z objektivních důvodů výzvě na předložení protokolu o evidenční kontrole vyhovět, protože vozidlo není v jeho držení. Dne 26. 10. 2020 oznámil prvostupňový orgán nabyvateli zahájení řízení ve věci změny vlastníka vozidla a marně ho vyzval k předložení technického průkazu, osvědčení o registraci silničního vozidla, protokolu o evidenční kontrole a zelené karty. Následně žalobce po seznámení se s podklady ve vyjádření ze dne 21. 12. 2020 uvedl, že jakožto soukromá osoba nedisponuje mocí přimět k jakékoliv spolupráci nabyvatele a poukázal na institut předvolání a předvedení, kdy podle žalobce nebyl řádně zjištěn stav věci.
2. Dne 6. 1. 2021 vydal prvostupňový orgán usnesení č. j. MMP/004430/21 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), zastavil řízení o žádosti žalobce, jelikož žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Prvoinstanční rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že žalobce přes výzvu ze dne 21. 10. 2020 neodstranil vady žádosti spočívající v nepředložení zákonem stanovených dokladů, konkrétně *technický průkaz, osvědčení o registraci silničního vozidla, protokol o evidenční kontrole a zelenou kartu* (viz str. 3 prvoinstančního rozhodnutí), a neprokázal okolnosti převodu vozidla na nabyvatele. Žalobce byl prvostupňovým orgánem ústně upozorněn, aby doložil důkaz o uzavření kupní smlouvy mezi ním a nabyvatelem.
3. Dne 6. 1. 2021 bylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno žalobci a téhož dne proti němu žalobce u prvostupňového orgánu podal blanketní odvolání. Dne 18. 1. 2021 byl žalobce prvostupňovým orgánem vyzván k doplnění odůvodnění odvolání ve lhůtě 5 pracovních dnů, která marně uplynula dnem 25. 1. 2021. Dne 28. 1. 2021 prvostupňový orgán předal spis spolu s blanketním odvoláním žalovanému.
4. Dne 28. 1. 2021 žalobce doručil prvostupňovému orgánu odůvodnění svého odvolání (dále jen „*odůvodnění odvolání*“), které odůvodnil následovně: Prvoinstanční rozhodnutí je nezákonné a nesprávné, protože výrok neobsahuje podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu právní ustanovení, podle něhož prvostupňový orgán rozhodoval, což vylučuje obranu nesprávným právním posouzením, dále nelze zastavit řízení po seznámení žalobce s podklady rozhodnutí, dále prvostupňový orgán pominul argumentaci žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí a zde uvedené důkazní návrhy, skutkový stav věci nebyl řádně zjištěn, kdy žalobce nemá moc přimět nabyvatele ke spolupráci a marně

navrhoval výslech, předvolání a předvedení nabyvatele. Odůvodnění odvolání prvostupňový orgán žalovanému nepředložil. Součástí spisu prvostupňového orgánu je přípis prvostupňového orgánu žalobci ze dne 1. 2. 2021, že spis byl postoupen žalovanému dne 28. 1. 2021.

5. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 3. 2021, č. j. PK-DSH/2361/21 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), bylo odvolání žalobce podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný při jeho vyhotovení neměl k dispozici odůvodnění odvolání, a žalovaný v něm konstatoval následující: Žalovaný měl za zjištěné, že došlo k převodu vozidla na nabyvatele, který neposkytl součinnost k zápisu změny vlastníka (str. 5 napadeného rozhodnutí). Žalobce přes výzvu nepředložil doklady dle ust. § 8 odst. 4 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., konkrétně *protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a zelenou kartu* – žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 As 346/2019-28 (viz str. 5 napadeného rozhodnutí). Právní úprava podle žalovaného neumožňuje správním orgánům vyzývat nabyvatele k předložení těchto dvou dokladů.

II.

Žaloba

6. V podané žalobě žalobce v prvním žalobním bodě namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu nevypořádal námitky obsažené v odůvodnění odvolání.
7. V druhém žalobním bodě žalobce zopakoval námitky z odůvodnění odvolání, které měly vést k závěru o vadách prvoinstančního rozhodnutí: Prvoinstanční rozhodnutí je nezákonné a nesprávné, protože výrok neobsahuje podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu právní ustanovení, podle něhož prvostupňový orgán rozhodoval. Nelze zastavit řízení po seznámení žalobce s podklady rozhodnutí, kdy je zřejmé, že prvostupňový orgán směřoval k meritornímu rozhodnutí. Prvostupňový orgán pominul argumentaci žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí a zde uvedené důkazní návrhy. Nebyl naplněn důvod zastavení řízení spočívající v tom, že žalobce neodstranil podstatné vady žádosti, protože žalobce prvostupňovému orgánu poskytoval součinnost, přičemž prvostupňový orgán nepožadoval ústně po žalobci originál technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla - stěžejní ve věci bylo dodání protokolu o evidenční kontrole, kterým však žalobce nedisponuje a nemůže disponovat. Žalobce opakovaně navrhoval, aby správní orgán vyvinul dostatečnou procesní aktivitu vůči novému vlastníku vozidla - žalovaný se podstatou této odvolací námitky v napadeném rozhodnutí částečně zabýval, avšak postup prvostupňového orgánu nesprávně aproboval. Skutkový stav věci nebyl řádně zjištěn, kdy žalobce nemá moc přimět nabyvatele ke spolupráci a marně navrhoval výslech, předvolání a předvedení nabyvatele. Prvostupňový orgán měl nabyvatele vyzvat k předložení dokladů nutných pro zápis. Meritorního rozhodnutí bylo třeba k tomu, aby právní stav odpovídal stavu faktickému - žalovaný se podstatou této odvolací námitky v napadeném rozhodnutí částečně zabýval, avšak postup prvostupňového orgánu nesprávně aproboval.
8. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že se v napadeném rozhodnutí skutečně s obsahem odůvodnění odvolání nevypořádal, jelikož mu ho prvostupňový orgán neposkytl a o jeho existenci se žalovaný dozvěděl až z žaloby. Žalovaný poukázal na to, že žalobce měl k výzvě prvostupňového orgánu doplnit své odvolání do 26. 1. 2021, kdy k tomu poskytnutá lhůta 5 pracovních dnů byla přiměřená tak, aby nedocházelo k dalším průtahům řízení. Prvostupňový orgán postoupil odvolání spolu se spisovou dokumentací žalovanému dne 27. 1. 2021, tj. o den dříve, než žalobce zaslal odůvodnění odvolání. Odůvodněné odvolání tak s odkazem na předkládací zprávu prvostupňového orgánu ve správním spise nemohlo být. Žalovaný potvrdil, že dne 28. 1. 2021 žalobce podal odůvodnění odvolání prvostupňovému orgánu, aniž to prvostupňový orgán žalovanému sdělil a odůvodnění odvolání žalovanému poskytl. Prvostupňový orgán se totiž domníval, že námitkami uvedenými v odůvodnění odvolání, které žalobce podal po stanovené lhůtě, se již nelze zabývat. Nevypořádání se s námitkami žalobce tak nelze přičíst k tíži žalovaného. Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí nad rámec svých povinností vyjádřil k vyjádření žalobcem v průběhu řízení za účelem obeznámení žalobce s problematikou ust. § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel a aktuální judikaturou.
10. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě podrobně vyjádřil i k druhému žalobnímu bodu.
11. Žalovaný shrnul, že žalobu považuje za částečně důvodnou a konečné rozhodnutí ponechal na úvaze soudu.

IV.

Replika

12. K tvrzení žalovaného, že prvostupňový orgán mu předložil spis dne 27. 1. 2021, žalobce s odkazem na přípis prvostupňového orgánu ze dne 1. 2. 2021, vyhotovený až po podání odůvodnění odvolání, uvedl, k předložení došlo až dne 28. 1. 2021. I kdyby došlo k podání odůvodnění odvolání až po předložení věci žalovanému, měl ho prvostupňový orgán žalovanému předložit k rozhodnutí. Který ze správních orgánů za nesporné pochybení odpovídá, není pro rozhodnutí soudu relevantní. Žalobce popřel, že by se žalovaný vypořádal v napadeném odvolání s podstatou odvolací argumentace, kdy tato procesní vada způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

V.

Posouzení věci

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud neshledal jiné vady, k nimž byl povinen přihlédnout z moci úřední.
14. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez jednání, protože, jak bude dále vyloženo, zjistil, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro vadu spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

15. Žalobce v prvním žalobním bodě namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu nevypořádal námitky obsažené v odůvodnění odvolání. Toto pochybení žalovaný ve vyjádření k žalobě uznal a odůvodnil ho tím, že mu odůvodnění odvolání prvostupňový orgán nepředložil.
16. Soud při posouzení této žalobní námítky vycházel z následující právní úpravy.
17. Podle ust. § 37 odst. 1 věty první správního řádu platí, že podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Ust. § 37 odst. 2 věta první a pátá správního řádu stanoví, že z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje, a že podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
18. Náležitosti odvolání jsou uvedeny v ust. § 82 odst. 2 věty první a druhé správního řádu, podle něhož odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, přičemž není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.
19. Klíčové je pak ust. § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož platí následující: Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen *v rozsahu námitek uvedených v odvolání*, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
20. Z výše uvedeného vymezení věci je zřejmý následující chronologický průběh správního řízení. Žalobce podal u prvoinstančního orgánu blanketní odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí dne 6. 1. 2021. Dne 18. 1. 2021 byl žalobce prvostupňovým orgánem marně vyzván k odůvodnění odvolání ve lhůtě 5 pracovních dnů, to znamená do 25. 1. 2021. Dne 28. 1. 2021 prvostupňový orgán předal žalovanému spis spolu s blanketním odvoláním žalobce. Dne 28. 1. 2021, tedy třetí den po uplynutí lhůty stanovené prvostupňovým orgánem, žalobce doručil prvostupňovému orgánu odůvodnění odvolání. Prvostupňový orgán odůvodnění odvolání v době od jeho podání (28. 1. 2021) do vydání napadeného rozhodnutí (10. 3. 2021), tedy po dobu 40 dnů, žalovanému nepředložil. Dne 1. 2. 2021, tedy po podání odůvodnění odvolání, prvostupňový orgán vyrozuměl žalobce, že spis byl postoupen žalovanému dne 28. 1. 2021. Dne 10. 3. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, v němž logicky konstatoval, že blanketní odvolání nebylo ani po výzvě prvostupňového orgánu žalobcem odůvodněno.
21. Nesporné pochybení prvostupňového orgánu, který žalovanému odůvodnění odvolání nepředložil a znemožnil tím posouzení odvolacích námitek žalobce žalovaným v napadeném rozhodnutí, mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a to bez ohledu na důvodnost žalobních námitek z objektivního hlediska.
22. Žalobce sice nezaslal odůvodnění odvolání ve lhůtě stanovené prvostupňovým orgánem,

ale se zpožděním tří dnů, nicméně se tak stalo 40 dnů před vydáním napadeného rozhodnutím žalovaného. Prvostupňový orgán měl povinnost odůvodnění odvolání neprodleně zaslat žalovanému, což neučinil, a žalovaný měl povinnost se k tomuto odůvodnění odvolání v napadeném rozhodnutí vyjádřit.

23. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001 - 47). Napadené rozhodnutí žalovaného však žádnou takovou úvahu neobsahuje, neboť odůvodnění odvolání žalovaný vůbec nevzal v potaz (a ani nemohl, neboť jej v důsledku pochybení prvostupňového orgánu neměl k dispozici). Z judikatury Nejvyššího správního soudu také plyne, že je nutné odvolatele nejprve vyzvat k doplnění podání a teprve tehdy, pokud této výzvě nevyhoví, lze napadené rozhodnutí přezkoumat z obecných hledisek (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014 - 34).
24. Prvostupňový orgán sice postupoval správně a v souladu se zákonem, pokud žalobce po podání blanketního odvolání vyzval, aby toto podání doplnil, avšak jeho následný postup (nepředložení odůvodnění odvolání žalovanému) už zákonný nebyl, a žalovaná proto rozhodla bez ohledu na námitky uplatněné v odůvodnění odvolání.
25. Soud k tomu konkrétně konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí takto nijak nevyjádřil k následujícím odvolacím námitkám žalobce uvedeným v odůvodnění odvolání, v napadeném rozhodnutí je neposoudil a nemohl tak ověřit, zda jsou liché či důvodné: Žalovaný nikterak nevypořádal odvolací námitku žalobce, že výrok prvoinstančního rozhodnutí neobsahuje podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu právní ustanovení, podle něhož prvostupňový orgán rozhodl, což vylučovalo obranu žalobce nesprávným právním posouzením. Žalovaný ani nijak nevypořádal odvolací námitku žalobce, že prvostupňový orgán postupoval nezákonně, pokud rozhodl prvoinstančním rozhodnutím o zastavení řízení poté, kdy žalobce seznámil s podklady rozhodnutí a směřoval k vydání meritorního rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí žalovaný ani neposoudil námitku žalobce, že žalobce v prvoinstančním řízení marně navrhoval k důkazu výslech, předvolání a předvedení nabyvatele, ale v prvoinstančním rozhodnutí nebylo vyloženo, proč navržené důkazy nebyly provedeny (a ani žalovaný se explicitně v napadeném rozhodnutí k těmto důkazním návrhům žalobce nevyjádřil).
26. Soud zvažoval, zda shora popsané nedostatky nepředstavují jen takový nedostatek, jenž by byl překlenutelný s přihlédnutím k dalším závěrům vysloveným žalovaným na jiných místech odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud totiž konstantně judikuje, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Soud či správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně implicitně – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se orgán veřejné moci vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008 - 13, ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008 - 13, a

ze dne 21. 12. 2011, čj. 4 Ads 58/2011 - 72, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, a ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/1). Soud však dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí, v němž žalovaný nevypořádal podstatu odvolacích námitek žalobce, které na první pohled nejsou irelevantní, vybočuje z popsanych důvodů z množiny případů, v nichž by snad soud mohl takové nedostatky rozhodnutí správního orgánu překlenout.

27. Soud dodává, že nemohl posuzovat, zda by posouzení námitek obsažených v odůvodnění odvolání žalovaným mohlo na věci něco změnit. Správní soudnictví je formou soudní kontroly veřejné správy. Správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přezkouvává napadené rozhodnutí správního orgánu, přičemž však svou činností nenahrazuje prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Soudní přezkum správních rozhodnutí je koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který při přezkouvání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57). Svou úvahou, zda by zohlednění odůvodnění odvolání mohlo mít vliv na věc, nesmí správní soud nahrazovat činnost žalovaného a zhojit vadu řízení, která vznikla nepředložením odůvodnění odvolání žalovanému, resp. jeho nezohledněním v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Takovou úvahou by totiž správní soud předjímal, zda by skutečnosti uváděné v odůvodnění odvolání mohly mít vliv na napadené rozhodnutí, což by bylo popřením principu práva na spravedlivý proces, neboť by fakticky žalobci odňalo posouzení věci jednou instancí ve správním řízení. Je úkolem žalovaného, aby sám uvážil o obsahu podaného odůvodnění odvolání a aby jej přezkoumatelně vyhodnotil (shodně nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2021, č. j. 9 Azs 51/2021-37).
28. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí neobsahuje vůbec úvahu týkající se námitek uplatněných žalobcem v odůvodnění odvolání, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Proto se soud nezabýval druhým žalobním bodem, neboť posouzení zde uplatněných námitek by bylo předčasné.
29. Soud dodává k vyjádření žalovaného k žalobě, že obsah správního spisu, jak je výše popsán, nedává žalovanému za pravdu, že mu byl správní spis doručen prvostupňovým orgánem dne 27. 1. 2021, protože k tomu došlo až dne 28. 1. 2021. Skutečnost, že k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nedošlo z viny žalovaného, který odůvodnění odvolání neměl k dispozici z důvodu na straně prvostupňového orgánu, nebyla pro rozhodnutí soudu právně významná. Vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný nenapravit tím, čehož se ve vyjádření k žalobě dovolával, že v napadeném rozhodnutí žalobce obeznámil s problematikou ust. § 8a zákona č. 56/2001 Sb. a aktuální judikaturou. Vytčenou vadu žalovaný nemohl napravit ani v rámci své procesní obrany v soudním řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, čj. 3 As 51/2007 - 84, či ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008 - 71).
30. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost [ust. § 78 odst. 1 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení se žalovaný vypořádá způsobem odpovídajícím shora rekapitulovaným judikturním standardům s odvolacími námitkami žalobce.

VI.

Náklady řízení

31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II tohoto rozsudku podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci přiznal soud náhradu nákladu řízení v celkové výši 15 342 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 12 342 Kč, kterou tvoří odměna za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a repliky dle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu], 3 paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21 % DPH ze součtu těchto částek ve výši 2 142 Kč. Dále jde o zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč [položka 18 odst. 2 písm. a) přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena podle ust. § 160 odst. 1 in fine o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 6. prosince 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu